

דף עח.

עין משפט א.ב.ג.

או"ח סימן שעב סעיף יב

יח. זיז היוצא מן הכותל **ש** ויש בו ד' על ד' והניח עליו סולם אפי' צר מועיל להתיר לו תשמיש הכותל **ת**, ובלבד שלא תהיה השליכה התחתונה גבוה מן הארץ ג' טפחים, ולא יהיה בין שליכה לשליכה ג' טפחים, ודוקא הניח הסולם על הזיז עצמו אבל אצלו לא מהני **א**.

עין משפט ז.

או"ח סימן שעב סעיף ח

עין לעיל דף עז: עין משפט אות ד.ה.ו.

עין משפט י.כ.

או"ח סימן שעב סעיף יג

יט. העמיד ב' סולמות צרים שאין בשניהם יחד ארבעה טפחים אך הרחיק בניהם קצת ומלא האויר שבניהם קש לא מועיל לא להתירו להשתמש על הכותל ולא לערב יחד, אבל אם מילא קש משני הצדדים והשלימו לד' טפחים מהני להתיר **ב** להשתמש על הכותל, וגם לערב יחד.

דף עח:

עין משפט א.ב.

או"ח סימן שעב סעיף יד

כ. חקק בכותל ברוחב ד' **ג** כמין שליכות לעלות בהם צריך שיחקוק בכל גבה הכותל ומועיל בין להתיר להשתמש בין לערב יחד עי"ז.

ש. היינו בתוך עשרה טפחים סמוך לארץ.

ת. אבל אם הזיז סמוך בפחות מג' לראש הכתל, והשני עשה ג"כ כן דינו גם כפתח, מ"ב אות צ"ו.

א. דאז הסולם לא משמש שליכה לזיז. שם אות צ"ט.

ב. דהקש מן הצדדים מסייע להחזיק בו לעלות ולרדת וע"כ משלים לשיעור ד"ט, מ"ב אות ק"ה.

ג. מ"ב אות ק"י.

עין משפט ג.ד. אר"ח סימן שעב סעיף טז

טו. כא. היה אילן בצד הכותל ועשאו סולם לכותל, אם רצו מערבין ביחד, שאין איסור לעלות על סתם אילן בשבת אלא מדברי סופרים, ובין השמשות שהוא שעת קניית הערוב, לא גזרו על שבות של דבריהם^ד. ולהרא"ש לא מהני.

עין משפט ה. אר"ח סימן שעב סעיף טז

טז. כב. חריץ שבין ב' חצירות^ה עמוק עשרה ורחב ארבעה, אינם יכולים לערב יחד, אפי' החריץ מלא תבן^ו וקש כל זמן שלא ביטלם שם. אבל אם החריץ היה מלא עפר וצרורות אפי' בלא בטלו, צריכים לערב יחד.

הגה: י"א דאם מילאם פירות^ז בסתמא ביטלם, דדרכם לעשות שם אוצר.

עין משפט ו. אר"ח סימן שעב סעיף יז

יז. כג. נתן נסר משפת החריץ לשפתו השני, אם הוא רחב ארבעה זה חשוב כפתח ומערבין ביחד, ואם רצו מערבין שנים. ואם נתן הנסר לאורך החריץ במשך ד' טפחים^ח חשוב כפתח שהרי מיעטו לחריץ מרוחב ד' טפחים.

-
- ד. כן פירש במ"ב אות קי"ג, ויש חולקין בשו"ע דהוי ב' דברים סותרין עיין במ"ב אות קי"ד.
 - ה. לכל אורך החצירות דאם יש מקום ד' טפחים שאין בו חריץ א"כ הוי פתח בניהם, ויכולים לערב יחד, מ"ב אות קי"ח.
 - ו. ומיירי בראוי למאכל בהמה דאם סרוח בטל שם, ודינו כעפר.
 - ז. תוספתא בב"מ פ"א משנה ט'. ורמב"ם בפ"ה משכנים הלכה י"ב. וכתב הסמ"ע בס"ק א' דאו לחי או קורה ולא שניהם כמו שנשמע מלשון מר"ן השו"ע. וכמו שפסק בשו"ע או"ח סי' שס"ג.
 - ובמבוי מפולש שהכשירו בצורת הפתח צריכים לסייע בצורת הפתח. כמבואר באו"ח סי' שס"ד.
 - ח. מרב ענן אמר שמואל. ב"ב י"ב ע"א.

עין משפט ז.

או"ח סימן שעג סעיף א

א. שתי מרפסות משתי עליות זו כנגד זו ונתן בניהם נסר ט ארבעה טפחים י, הרי הוא כפתח ומערבין יחד אם ירצו.

הגה: ואם אין המרחק בניהם יותר מד' טפחים כ אפי' בלא נסר מערבין יחד.

א. ב. אם היו המרפסות זו שלא כנגד זו, שאחת משוכה למזרח והשניה במקביל למערב, אינם יכולים לערב יחד ל, וה"ה אם אחת גבוהה מחברתה ג"ט, אבל בפחות בין בריחוק בין בגבוהה הוי כפתח.

- ט. ובעינין שיקבע הנסר במסמרים, שלא יוכל ליטלו משם בשבת.
- י. ולא יותר מעשר אמות כי אז לא הוי פתח.
- כ. ג"כ לא לכל האורך, ולא יותר מעשר אמות.
- ל. הגם שיכול לעשות בזוית, אין אדם עושה צורת הפתח באלכסון.